

Til nr. 3 (§ 12, stk. 5)

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 5, 2. pkt., som skal ses i sammenhæng med forslaget under nr. 2, er ny.

Formålet med ændringen er at sikre, at det foreslåede forbud mod brug af fremmed medhjælp, der medvirker i erhvervsøjemed, ved kopiering til privat brug af litterære værker ikke omgås ved opstilling af betalingskopimaskiner og andre kopieringsautomater, som brugerne selv betjener.

Bestemmelsen indebærer, at det ikke vil være lovligt for private brugere selv at kopiere litterære værker på teknisk udstyr, der er stillet til rådighed for almenheden i erhvervsøjemed i forretningslokaler eller på andre offentligt tilgængelige steder.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 5, 2. pkt., indledes med ordene »det samme gælder«. Hermed henvises til hele det foregående punktum, herunder udtrykket offentligt tilgængelige steder. Også efter 2. pkt. skal et offentligt tilgængeligt sted forstås som et sted, hvor alle og enhver har adgang. Omfattet er bl.a. stormagasiner, boghandler, kopiforretninger og andre privatejede forretningslokaler. Steder, der kun er åbne for en bestemt, snæver kreds af personer, som fx arbejdspladser eller undervisningsinstitutioner, betragtes ikke som offentligt tilgængelige.

For så vidt angår udtrykkene litterære værker og erhvervsøjemed henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 2. Definitionen af udtrykket erhvervsøjemed medfører, at lovændringen ikke berører brugerens adgang til at kopiere ved hjælp af kopieringsautomater, der – evt. mod dækning af udgifterne – er stillet til rådighed på biblioteker, museer og andre offentlige institutioner.

Bestemmelsen i § 12, stk. 5, 2. pkt., får alene betydning for eksemplarer, som fremstilles efter lovens ikrafttræden; lovlige eksemplarer, der er fremstillet tidligere, vil fortsat være lovlige efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 4 (§ 27)

Forslaget til ændring af § 27, stk. 1, om ophavsret og aktindsigt er af teknisk karakter.

Formålet med ændringen af stk. 1, 1. pkt., er at præcisere, at ophavsretten ikke er til hinder for aktindsigt hos domstolene. Det betyder, at dokumenter, der er indgået til domstolene, frit kan gøres til genstand for aktindsigt i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven og anden lovgivning, uanset den ophavsretlige beskyttelse.

Dokumenter oprettet af en domstol i forbindelse med en retssag vil som hovedregel være undtaget fra

ophavsretten i medfør af § 9. For en ordens skyld foreslås det imidlertid at præcisere i § 27, stk. 1, 2. pkt., at ophavsretten heller ikke er til hinder for aktindsigt i dokumenter, der er frembragt inden for den pågældende domstol.

Ved udtrykket domstol forstås de almindelige domstole (Højesteret, landsretterne, byretterne samt Sø- og Handelsretten), jf. retsplejelovens § 1, og Den Særlige Klageret, jf. retsplejelovens § 1 a, samt særlige domstole, herunder Arbejdsretten og tjenestemandsrätterne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 40)

Forslaget indebærer en ændring af den gældende lovs § 40.

Formålet med ændringen er at tilpasse vederlagssatserne til de nye medier, der er fremkommet i takt med udbredelsen af den digitale teknologi.

De gældende vederlagssatser er udtømmende fastsat i ophavsretslovens § 40. Bestemmelsen indeholder takster for henholdsvis lyd- og videobånd, som årligt satsreguleres med satsreguleringsprocenten. I 2003 udgør satsen for lydband 0,0563 kr. pr. minut spilletid og for videobånd 0,0784 kr. pr. minut spilletid. Da den gældende ordning ikke alene omfatter lydband og videobånd, men også andre løse medier hvorpå lyd eller billeder kan optages, anvendes satserne også på fx digitale optagemedier såsom blanke cd'er og dvd'er. Det følger af de nuværende satser, at der i dag fx skal betales et vederlag på 4,17 kr. for en blank cd med 74 minutters spilletid og 9,41 kr. for en blank dvd med to timers spilletid.

Om baggrunden for de foreslåede satser henvises i det hele til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Forslaget til § 40, stk. 1, indebærer, at de gældende satser for lyd- og videobånd videreføres uændret, når det gælder analoge lyd- og videobånd. For så vidt angår digitale optagemedier, herunder digitale lyd- og videobånd, foreslås en særlig sats i § 40, stk. 2.

Til stk. 2

Efter forslaget indføres nye vederlagssatser for digitale optagemedier. For så vidt angår blanke digitale lydmedier (cd-r, cd-rw, minidisc m.v.) foreslås en enhedssats på 1,75 kr. pr. stk. For blanke digitale billedmedier (dvd-r, dvd-rw, digitale videobånd m.v.) foreslås en enhedssats på 9,41 kr. pr. stk. For digitale hukommelseskort foreslås en enhedssats på 4 kr. pr. stk. Bestemmelsen omfatter kun løse optagemedier og